

השוכר את הפועל פרק חמישי עבודה זרה סה.

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. בנות מלכים
ביקרותיך נצבה שגל
לימנך בכתם אופיר:
תהלים מה י
2. ומעולם לא שמעו
לא האזינו עין לא ראתה
אלהים וזולתך יעשה
למחבה לו:

הגהות הב"ח

(א) נבי' למימרחא דלנגן ללא
דרכיה הוא (לחומיה):
(ב) תיב' דריה טעמא וכו'
טיטל לעובד כוכבים חוק
מלמי יין נסן שבו וסלון:

מוסף רש"י

חומר נמי לעכב. השומר
שלא ייתן פניה אלף מנות
של יום אחד (ב"מ ע"א).
מאונס לאונס. ממון
דלילה למון דלילה (שם).
למטרת. לחזור ולשפול
בעיר מי מוכר מזונות
(שם).

לנאציזם. שם העובד טובים: בורדא. במרחק של וורדים: עינא רדעניא למחוי לכו ביזשוא. עין המתאווה לראות רעחם מעקר ששהר הקצ"ה ממלא כל המוחסם שאף שיחכם ממזרח: ביקרופיד. לישראל קא מבשר נביא: עין לא ראשה. וולתי עין של

לאבִּירְדְנָא בּוֹיֹם אִידֶם אָמַר ״יִדְעֻנָּא בִּיה ״דִּלְבָּא
פִּלְחָא לַעֲבֹדַת כּוֹכְבִּים אִלּוּ רַב יוֹסֵף וְהַתְנִיא
״אִיזִהוּ גַר תּוֹשֵׁב כֹּל שְׁקִיבֵל עָלָיו בִּפְנֵי ג'
חֲבָרִים שְׁלֹא לַעֲבֹד עֲבֹדַת כּוֹכְבִּים כִּי תֵּנִיא
הֵהִיא לַהֲחִיּוֹת וְהָאִמֶּר רַבָּה בִּר בִּר חֲנָה אִלּוּ
חֲנָן יִגַּר תּוֹשֵׁב שְׁעָרָיו עָלָיו יִבְּ חֲדָשׁ וְלֹא מִן
הָרִי הוּא כְּמִין שְׁבַעֲוִבְדֵי כּוֹכְבִּים הָחֵם כְּנֹן
שְׁקִיבֵל לַמּוֹל וְלֹא מִל רַבָּא אֲמַטִּי לִיה
קֹרְבָנָא לְכַר שִׁישָׁךְ בּוֹיֹם אִידֶם אָמַר יִדְעָנָא
בִּיה דִּלָּא פִלְחָא לַעֲבֹדַת כּוֹכְבִּים אִזֵּל אֲשַׁכְחִיה
דִּיתִיב עַד צֹאנְרִיה בּוֹרְדָא וְקִימֵן זִנְוֹת
עֵרֻמוֹת קָמִיה אִלּוּ אִית לְכוּ כְּהִ' לַעֲלֵמָא
דְּאִתִּי אִלּוּ דִּידֵן עֲרִיפָא טַפִּי מֵהָא אִלּוּ ״טַפִּי
מֵהָא מִי הוּא אִלּוּ אֲתוֹן אִיכָא עָלֵיכֹן אִימַתָא
דְּמַלְכוּתָא אֲנִן לֹא תִתְּיוּ עָלֵן אִימַתָא
דְּמַלְכוּתָא אִלּוּ אֲנָא מִיָּהָא מֵאִי אִימַתָא
דְּמַלְכוּתָא אִיכָא עָלֵי עַד דִּיתְבִּי אֲתָא הֵהוּא
פִּרְסִיחָקָא דְּמַלְכָא אִלּוּ קוֹם דִּקְבַּעֵי לָךְ מַלְכָא
כִּי נָפִיק וְאִזֵּל אִלּוּ עֵינָא דְּבַעֵי לְמִחוּזֵי לְכוּ
בִּישׁוּתָא תִּיפְקַע אִלּוּ רַבָּא אֲמַן פִּקַּע עֵינֵיה
דְּבַר שִׁישָׁךְ אָמַר רַב פִּפִּי אִיבַעֵי לִיה לְמִימְרָא
לִצִּיה מֵהָא קָרָא יְבוֹנֵת מַלְכִּים בִּיקְרוּתֵיהּ
צִבְחָה שְׁנֵל לִמְיָךְ כִּבְתָּם אֹפִיר אָמַר רִנָּא
בִּר יִצְחָק אִיבַעֵי לִיה לְמִימְרָא לִיה ״מֵהָבָא
עֵין לֹא רִאתָה אֱלֹהִים וְזוֹלָךְ יַעֲשֶׂה לְמַחֲבָה
לָלוּ שְׂכָרוֹ לַעֲשׂוֹת עִמּוֹ מַלְאכָה אַחֲרָת:
וְאֵעִיג דִּלָּא אִלּוּ לַעֲתִיתוֹתֵי עֵרַב וּרְמִינְהִי
״הַשׁוּכֵר אֶת הַפּוֹעֵל וְלַעֲתִיתוֹתֵי עֵרַב אָמַר לוֹ
הָעֵרַב חֲבִית שֵׁל יִין נֶסֶךְ מִמָּקוֹם לְמָקוֹם
שְׁכָרוֹ מוֹתֵר טַעְמָא דִּלְבָּא לַעֲתִיתוֹתֵי עֵרַב אִלּוּ
כּוֹלִי יוֹמָא לֹא אָמַר אֲבִי כִי תַנֵּן נִמִּי מִתְנִיתִין
דְּאָמַר לַעֲתִיתוֹתֵי עֵרַב תַּנֵּן רַבָּא אָמַר לִ״ק הָא
דְּאָמַר לִיה הָעֵרַב לִי מֵהָא חֲבִיתוֹתָא כִּמְבָה

פרוטות הא דא"ל העבר לי חבית חבית
כפרותה והתניא יהושכר את הפועל ואמר לו מאה חביות כמאה
פרוטות ונמצאת חבית של יין נסך ביניהן שכרו אסור חבית חבית
כפרותה ונמצאת חבית של יין נסך ביניהן שכרו מותר: יהושכר את החמור
להביא עליה יין נסך שכרו אסור: הא תו ל"ל היינו רישא סיפא איצטריכא
ליה שכרה לישב עליה אע"פ שהניח עובד כוכבים לגינו עליה שכרו
מותר למימרא דלגין לאו (א) דינא הוא לאותוביה ורמינהו ^{היה}יהושכר את החמור
שוכר מניח עליה כסותו ולגינו מוזנותיו של אותו הדרך מכאן ואילך חמר
מעכב עליו חמר מניח עליה שעורים ותבן מוזנותיו של אותו היום מכאן
ואילך שוכר מעכב עליו אמר אביי נתי דלגין דינא הוא לאותובי מיהא אי
לא מותבי ליה מי אמרין ליה נכי ליה אגרא דלגנתו ה"ד אי דשכיח למזבן
חמר נמי לעכב ואי דלא שכיח למזבן שוכר נמי לא לעכב אמר רב פפא
ה"ל צריכא דשכיח למיטרח ולמזבן מאונא לאונא חמר דרכיה למיטרח
ולמזבן שוכר לאו דרכיה למיטרח ולמזבן אבוא דרב אחא בריה דרב איקא
היה

במי כרסי כרי וכן פ"ד דעירובין (דף ק:) ונעשים כר כעלה והא דכתיב (דברים לא) ותשימם כדמרגמינן עציטא דגמלא ודור כרסם (אסתר ה) אוזר כר היה גדול כמטות המועדות לכבוד הכהן ממונה וכן למחלף וכן כמו ל"טע ועבר תלחא אוזרין כסמקריב דלמחר" (בבבא מציריא) (דף ע"ג:) עשר מ' אינו חושב כי עשר גדולות והא דכתיב געז מלון נע השמע עליו סע לילה אחת שמה מקלף" (א' וואו) והא דאמר המלך הלאם הכתוב נע עברו עד ירושלים והלכו הלא כיום אחת לפי שהיה

ביקורתית. פי' בקווערס לכבוד נ' לשון יקר חזל במהלם פירס
ביקורת'ן לשון ביקור וכן (י' מה המזבח) יהיה לי
לנצח ואע"פ שהי"ד יתירה מנהיה הא במסורת עם יו"ד של מי
נתן למשיסה כלומר מבקרות נ' ועמידות לשרת:

מעמא דא"ש לעיתותי ערב ב'.

הא דלא משני מתני'
כרש"ב דאמר (י)איכר כולו (ג) חוץ
מדמי יין נסך וכאן נמי שכתב
מותר חוץ מדמי חבית דניחא ליה
ללאוקמי כרבנן אי נמי שכתב מותר
משמע כן שכתב אי נמי כהא
אפילו רבן שמעון בן גמליאל מודי
בהא אפי' דבר יליף מן חוץ רובד

[illegible]

הא דאמר ליה העבר לי ק' חביות
בין יריבותי. וזהא אקרה
בגיתא כי לא אמר לו לעיתומי ער
ודכל כמה דלא אגבריהו למלוה לא
יוביז ליה מדי הלכך כוליה אגרא שייך
ביה ק' לשון אקונ' משמע אר"ל
לעיתומי ערב מותר ואע"ג שהיא
מאוסה חביות כסחנה ערב וקשה
דמ"מ שכן האיסור מערב כל ההיתר
לכן נראה לפרש ולעיתומי ערב אחר
כשליש קבלתו אמר לו כי ואשמעי
שטפי' שלא עשה עמו מנאי חדש
אלא על פי תנאי הראשון הוא מעביר
בפרטתו לפי חשכון מאה בתנאה
פרטות וס"ד מעבר שכן אחד היה
והנאה כשברו חשבונו שכן יין נכך
קא משמע דן דרי והוה ליה כמעביר
ביום של אחריה ממחר שכן השליש
קבלתו: ה"ג י"ט שוכר מניח
עליה כסו מלשון כסא וכן אלא
כסותו דדבר פשוט הוא וכי ילך ערוס
ואם יתקנה כסותו שניה שיש לו אם
רגיל ללבושה פשיטא שמותיר אלא אם
המתיר אצ"פ שאינו רגיל היה לו
לפרש אלא כסותו גרם והוא כסא
קטנה שיטב עליה או נותן חמת רבאו
לראשיתו וכן הוא הגדול אשכנז
עליו והעולם טועים שאומרים לקמן
כר וגדול כסא ויראה ממקטת תמיד
כסא (פ"ב מ"ב) איש כסאו בלדן וכן הוא
ובלש (פ' ב"ה מ"ה) כר שעשא ארין
כסאם שעשאו מעטמות וגם מקדקן
(וימחל יג) לתתפרות כסותו על כל
אילני ידים וכן הוא לטבוח עליו
כדממע פ' השולח (גיטין דף דו. וסו)
רש"י ליה שוכר על מעסי ואומר

כר הגמל אותו כר עברי של עזוב
מאונא לאונא. פי' ממסע למסע
ת נסע אותו רשע באותו היום בתרגום
הלכו תחילה ולנו מקצת במקומות הללו
הר להיות שם באותו היום:

כִּי

עין משפט
גר מצוה

בג א מ"י פ"ט מהל'
עבודה זבובים הלכ'
נ סמג לארץ מה עושי'
י"ד ס"י קמח פשיף ה'
יוצרכ אלפס רפ"א

ב [חיי] פ"ח מהל' מלכים
הלכה י':

בד"ג מ"י פ"ג מהל'
מאכלות אקורס
הלכה יח [יט] סמג לאון
קמח טושי"ע יד סי' קלג
סעיף ג:

בזה ד' ה' מ"י פ"ד מהל'
שכירות הלכה ה' סמג
עשן פט טוש"ע ח"מ ס'
שם סע"ג :

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones